

[Sigsgaard.]

ren redegøre for det. Hvad er det for brande, som brandkorpset skal slukke? En storkrig kan det nok ikke være. Jeg vil ikke undlade at gøre ministeren bekendt med, at deserterede amerikanske soldater hævder, at korpsets opgave i hvert fald bl. a. og måske først og fremmest er at bekæmpe uroligheder i NATO-landene. Desertørerne hævder, at det er sådanne opgaver, korpset opøves i; det skal altså kunne indsættes, hvis f. eks. strejker ikke rigtig kan klares af regeringerne. Det skal kunne indsættes f. eks. i Frankrig og Italien, hvor den såkaldte sociale uro jo er voldsom. Det kan antagelig også indsættes i Grækenland eller Portugal, hvis diktatorerne dér har lidt svært ved at skaffe sig arbejdsro. Og naturligvis kan det også indsættes i Danmark i en eventuel tilsvarende situation. Det hævdes også med stor bestemthed, at korpset måske af hensyn til andre opgaver er bevæbnet med atomvåben.

Jeg vil anmode ministeren om at give klart svar på disse spørgsmål. Er brandkorpsets opgave bl. a. at nedkæmpe uroligheder i NATO-landene, og er korpset bevæbnet med atomvåben? Disse spørgsmål forekommer mig meget væsentlige, og det er sidste chance i dag for folketinget til at få dem klarlagt i en debat inden øvelsen. De er meget væsentlige, ikke mindst når man erkender, at NATOs funktion ikke først og fremmest er at danne modpol over for Sovjetunionen og de østeuropæiske lande — her er der ganske god forståelse mellem blokkene — men derimod at forsvare og kæmpe for det kapitalistiske systems og den internationale udbytnings og undertrykkelses opretholdelse. Jeg anmoder derfor om klare svar på de spørgsmål, jeg her har stillet, og skal i øvrigt slutte med at anbefale, at man stemmer imod det lovforslag, der nu behandles.

Kai Moltke: Tinget har jo den praksis, at når man går til tredje behandling af tillægsbevillingslovforslaget, diskuterer man omtrent alle mulige andre ting end netop det, det drejer sig om. Nu er det ikke, fordi jeg vil protestere imod snart hævdede traditioner, og jeg vil da også benytte mig af, at praksis er sådan herinde, men spørgsmålet er, om man ikke skulle tage en afslut-

ningsdebat uden sammenhæng med tillægsbevillingsforslaget, under andre former og i en anden retning.

Se, når man skal tage stilling til den periode, der nu er gået, må man somme tider komme ind på, hvad regeringens perspektiver har været, og hvordan de har holdt. På samme måde kunne jeg sige, at hvis man ville gøre denne debat mere værdifuld, ville såmænd samtlige ordførere gøre folketinget en uendelig tjeneste ved at opridse lidt om perspektiverne for den kommende tid, og ikke bare male alt i disse sort-hvide farver, som nu er blevet mode i denne sæson, og holde debatten inden for folketingets rammer.

Hvori ligger regeringens hovedfejl i den givne situation? Deri, at perspektivet viste sig som helhed at være uholdbart, fordi udviklingen gik på en anden måde end det, man byggede på, da man fremsatte sine forslag, og da man i åbningstalen kom med hele den opgavesamling, man ville tage hul på. Nu er jeg fuldstændig enig i, at det altid er en stor hindring for en regering for at lægge sin politik, at vi ikke er os selv; Danmark er ikke en lille enklave på jorden, hvor alt, hvad der hedder politik, foregår for sig selv bestemt af danske faktorer og mere eller mindre af god eller ond vilje.

Men hvori lå hovedfejlen fra denne folketingssamlings begyndelse? Den lå i, at man ikke rigtig havde fundet frem til, hvilke hovedretningslinjer der lå for den økonomiske udvikling uden for Europa. Jeg vil såmænd gerne gøre den indrømmelse med det samme, at hvis vi ser på de internationale eksperterers rapporter, fremgår det, at de såmænd heller ikke har været alt for klartseende, hvor det drejede sig om opgang og stabilitet, eller hvor det drejede sig om uforudsete kriser. Det gør sig særlig gældende på pengevæsenets område.

Men når vi slutter her og regeringen skal til at forberede efterårssæsonen, så at sige, er det nu ikke helt ligegyldigt, om man går til dette arbejde under rigtige eller forkerte præmisser for den kommende tid. Det er meget let at stå og sige: ja, den nye regeringskoalition er af den opfattelse, at opsparringen, pengene o.s.v. er bedst placeret, når de befinder sig i de enkelte erhvervsdrivendes og andre ledende samfundsfigurers tegnebøger. Men her er der dog kommet et spring; i ste-